

Yeter

– İ.G. · 25 Ocak 2016

Neden yüzüm gülmüyor, suratım asık neden?
Pirincime benzeyen taş çıktı pirincimden...

Bizim hainlerimiz bize pusı kuruyor;
Polisi, jandarmayı arkasından vuruyor...

Sanki damarlarımı çiviyle deşiyorlar,
İçlerine mayınlar, bombalar döküyorlar.

Sokaklar alev alev, yanıyor cami, okul,
Yüzyılların kültürü kül oldu vallahi kül...

Bırakamaz onlardan başka biri, imkânsız;
Gönderi ay-yıldızsız, minareyi ezansız...

Bomba, silah sesleri kulakları delerken,
O kapkara dumanlar gök kubbeyi yalarken;

Her gün birkaç koç yiğit düşer kara toprağa,
Evine şehit döner, sarılıp al bayrağa...

O eve düşen od'un yakar bizi alevi,
İnsanız fark eder mi, ha Sünni ha Alevi?

Hiç bir şeye değmez ki bir ananın göz yaşı,
"Vatan sağ olsun" derken önüne düşer başı..

Baba buz tutmuş sanki, açmaz ağzını bıçak:
Bir daha tutuşur mu kanla sönmüş bir ocak?

Allahım yeter artık, bitsin kanla imtihan,
Yarın yeni bir güne huzurla ağarsın tan...

Karanlığın üstüne güneş bir başka doğsun,
Yurdun dört köşesini ışığa - nura boğsun...

Beyinlerde yıkılsın ön yargı barikatı,
Özlemle kucaklaşsın yeniden doğu - batı...

Yüzü gülsün herkesin, dinsin gözlerin seli.
Kardeş, kardeş yaşamak değil mi en güzeli?

Düşmanın karşısında tek yumruk durduk ya biz,
Şanlı cumhuriyeti birlikte kurduk ya biz...

Ay Yıldız'ın altında tutuşursak el ele,
Yıkamaz bizi asla terör denen zelzele...

Allahım sen bedel say dökülen kanımızı,
N'olur kurtar kaostan cennet vatanımızı!

İhsan Gürbüz - 14.01.2016 / Alanya